

„Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.” Máté 7,12

## Egyenlőként, együtt, egyakaraton

Örömhírt megosztani, örömhírt kapni mindig öröm. Most induló sorozatunk ezen öröm megszületésének nyit kaput, amikor olyan cigányokat mutat be, akik nemcsak gyülekezeti tagokká lettek, de fontos szolgálatot is végeznek egyházukban, gyülekezetükben.

## Megáld és pásztorol az ÚR!

### Interjú Lakatos Tamásné, Sörös Matilddal, a Budapest-Fasori Evangélikus Egyházközség hivatalvezető-pénztárosával

Ha valaki betoppan a fasori evangélikusok lelkészi hivatalába, Matilddal találkozik először. Kedvessége, mosolya, szívbéli szeretetből fakadó nyitottsága a legnehezebb élethelyzetből érkezőt is megnyugtatja. Matild tizenhárom éve hivatalvezető a gyülekezet központjában, munkaköre kiterjed adminisztratív, könyvelési, pénzügyi területekre, idén pedig a közösség hatéves ciklusa megválasztotta pénztárosának, tisztségviselőjének.

– Fel tudja idézni Matild az első kapcsolódást a gyülekezethez?

– Családi istentiszteletekre jártunk a gyerekekkel. Kristóf ekkor hároméves, Tomi pedig nyolc-kilenc lehetett. A férjem, Tomi, hegedűművészként sokat muzsikált Németországban, néha itt a templomban is. Elsőként ő ismerkedett meg a lelkészekkel. A munkalehetőség később jött. Szóltak, beadtam az önéletrajzom. Közgazdasági szakközépiskolában érettségiztem gyors és gépirói kiegészítéssel. Nagyon féltem, és mondtam Anyunak, hogy van egy ilyen lehetőség, de nem tudom elvállaljam-e, mert nincs gyakorlatom. Ő azt mondta: „Szeregettel fordulnak feléd, bizalommal. Akkor biztos, hogy segíteni fognak. Ne félj tőle! Minden munkahely úgy kezdődik, hogy betanítanak.” A férjemtől ugyanezt az indítást kaptam. Egy pénteki napon kaptam meg a kulcsokat és hétfőn már nekem kellett nyitni a hivatalt. Először nagyon nehezen nyílt a zár, meg voltam rémülve, hogy valamit elrontok. Nagyon sok segítséget kaptam a lelkészektől, a gyülekezettől, és

attól a számvevőszéki elnöktől, aki elkezdett velem foglalkozni.



– Segített-e a helytállásban a hite?

Mindenképpen. Az egész családban, és általában a romáknál nagyon erős az Isten szeretete, a vele való kapcsolat. Fontos, hogy keresztségben nőjünk fel és a gyerekek is így nevelkedjenek. Emlékszem rá, hogy a nagymamámnak is volt az éjjeli szekrényén Bibliája, imádságos könyve. Apukám sokat dolgozott külföldön (Sörös Jenő – cimbalmos), ilyenkor Anyu mellett aludtunk tesómmal, lefekvéskor mindig együtt imádkoztunk. A férjem, Tomi is nagyon hívő, még jobban tudja a bibliai idézeteket, mint én. Amikor a gyerekeink elérték azt a kort, nem is volt kérdés, hogy olyan iskolába vigyük őket, ahol egyházi vonalon is erősítik a hitüket. Mindkét gyerekünk a Budapest-Fasori Evangélikus Gimnáziumban érettségizett szép eredménnyel. Férjemmel együtt itt konfirmálkoztunk,

később a fiúk is. Megkaptuk azt a szeretetet és nyitottságot, azt az elfogadást, ami jó érzéssel töltött el minket. Az évek alatt nekem meghalt az Anyukám, és az egész zenész családnak megismerte a lelkészünk. A férjem is sokat volt kórházban, lelki támaszt, bizalmat kaptam, sok-sok érdeklődést, odafigyelést, segítőkészséget az egész gyülekezettől. Hazudnék, ha azt mondanám, hogy mindig minden kerek. Voltak kemény harcaink is a hivatalban, amikor rágalom, sértések értek bennünket. Mégis emberek tudtunk maradni. Amikor krízis helyzet van, akár itt a hivatalban, akár a családon belül, akkor azt szoktam mondani: „Adj Uram most erőt!”

– Mit üzen a Tükör olvasóinak?

Legyenek bátrak és kitartóak. A kitartás meghozza a gyümölcsöt. Adjanak időt maguknak és a környezetüknek is. Fontos továbblépni, fejlődni szakmailag és emberileg is. Valahogy ez a kettő összefügg. Ha Isten felé fordulunk, akkor ő segíteni fog nekünk. Csak fel kell tudni ismerni, hogy mi is volt az a segítség. Valamilyen módon meg kell látnunk, hogy az ő keze és munkálkodása ott áll mögöttünk és nem hagy el minket.

– Van-e kedves igéje, éneke?

– „Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm.” Az az én nagy kedvencem, a 23. zsoltár. Az éneke pedig az „Örök Isten áldj meg minket...” Maga a szöveg is olyan elragadó: hogy áldjon meg minket az Isten!

Aradi György  
evangélikus lelkész

## „Ha a Siralom völgyén mennek is át, források völgyévé teszik azt...”

Szeretném bemutatni a kedves olvasóknak Raffael Istvánné Blankát, akinek a férjével együtt végzett szolgálatát évek óta tisztelettel figyeltem. Saját érdekeiket sokszor háttérbe tudták szorítani, hogy másokon segítsenek: különösen sérült gyermekeket neveltek sok éven át a sajátjaik mellett, drogosokkal foglalkoztak, nagyvonalúan, jókedvűen adakoztak és a lenézett szolgálatokat, mint például a WC-takarítás is, nagy lelkességgel tudták végezni. Amikor az Úr ébredést adott az abonyi közösségükben, saját házuk is hosszú dicsőítő összejövetelek színterévé vált. Még a férje focistílusában is ott volt ez az önzetlen lelkület. Akik együtt játszottak vele, mondják, hogy amikor könnyűszerrel gólt lőhetett volna, neki nagyobb öröm volt valakit helyzetbe hozni, lehetőséget adni a góllövésre...

Fél évvel ezelőtt nagy veszteség érte Blankát, férje egy súlyos betegség után az Úrhoz költözött. 22 évi házasság után, 45 évesen érte ez a nagy bánat. Ebben a nehéz életszakaszban lett gyülekezetének, a metodista egyház abonyi roma gyülekezetének kinevezett missziós munkatársa.

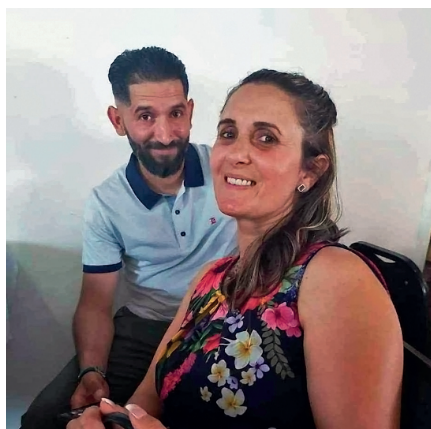
– *Hogyan élted meg férjed elvesztését?*

– Betegségének lefolyása során tapasztaltam és értettem meg Jézus feltétel nélküli szeretetét, együttérzését, segítségét. Pisti hazaköltözése után hála fakadt ki belőlem a mély fájdalom ellenére. Hálás vagyok Istennek, hogy egy ilyen csodálatos férfi felesége lehettem. Vigasztal a hit, hogy még nincs vége, csak ő előrement, Isten jelenlétében van, ahol nincs fájdalom.

– *Amióta ismerlek, látom, hogy nagy erőforrás számodra a hit. Hogyan alakult ez ki benned?*

– Gyermekeként nagy hatással volt rám a nagymamám, aki minden nála töltött idő alatt mesélt nekem Isten nagyságáról, jóságáról a képes Bibliából, és ez engem ámulatba ejtett. Amikor meg nem értettem éreztem magam, a csodálatos Jézushoz for-

dultam, kialakult vele egyfajta kapcsolat, de csak felnőttként döntöttem el, hogy követem őt. A húgom előbb megtért, és láttam az életében a pozitív változásokat, vele imádkoztam otthon, hogy Jézus legyen az én életem Ura, vezetője is. Emlékszem, nagyon nagy öröm járt át! De őszintén szólva elég küzdelmes volt számomra kezdetben a hívó élet, míg egyedül voltam. Azonban



a férjem családjában is egyre többen lettek hívökké, Pisti is. Így együtt indultunk el ezen az úton, egymást erősítve. A családi életünkben is igyekeztünk istenfélelemben járni, és Isten feltétel nélküli szeretetét átadni. Azt hiszem, ezek kellene ahhoz, hogy hitelesek legyünk szeretteink előtt, akik közelről látnak minket...

– *Milyen terület vált fontossá számotokra Isten szolgálatában?*

– A világ kivetettjeinek felkarolása, segítése, a társadalomba való beillesztése. Erről szólt a nevelőszülői munkánk is. De kapcsolatba kerültünk fiatalok bűnözőkkel, drogosokkal is. Úgy kezdődött, hogy éppen az imaház felújításán tevékenykedtünk a férjemmel, amikor bejött egy 17 éves, vörös hajú srác a sógorommal. Köszöntünk egymásnak, és ő szó nélkül elkezdett segíteni nekünk. Azután sokat beszélgettünk. A következő napokban ismét jött, pénzt nem fogadott el a segítségért, meghívtuk ebédre. Azután jöttek többen, mély beszélgetéseink voltak, ahol már a drogprob-

lémák is szóba kerültek. Hónapok múlva a vörös srác teljesen elhagyta a drogokat, és hozta a hasonló helyzetben lévő barátait mondván, hogy: „itt mindenkit szeretnek úgy, ahogy van, és nem ítélik meg...” Pisti egyfajta gondoskodó apa lett a számunkra, én meg egy anya. A mai napig megvan a kapcsolatunk, mintha egy család lennénk. Meg akartuk velük ismertetni Isten feltétel nélküli szeretetét. Imádkoztunk, hogy Isten vezessen minket ebben a nehéz szolgálatban, és hálás vagyok, hogy ő mindig hozzánk terelte őket.

– *Hogyan képezed ezután a szolgálatokat?*

– Nagyon hiányzik Pisti, nagy űrt hagyott maga után, mert mindent együtt csináltunk. Igyekszem fenntartani a kapcsolatokat, elvégezni az imaház körüli teendőket, segíteni az istentiszteletek, gyermek alkalmak megtartását. Régóta tervezem, hogy háziköröket tartanék, meg női bibliatanulmányozó csoportot vezetnék. Próbálok hittel előre tekinteni. Hiszem, hogy az Úr meg fogja mutatni akarát a számomra, mindazt, amit el akar végezni rajtam keresztül. Ez az ige vezet: „A régiek elmúltak, ímé újja lett minden.” (2 Kor 5,17)

– *Olyan sokakat emeltetek fel siralmas helyzetükből, kívánom, hogy te is átéld, ahogyan az Úr téged is felemel, vigasztal! Legyen számodra „a Siralom völgye források völgyévé”, ahogyan a szoltár mondja!*

Kurdi Zoltán  
metodista lelkész

### Drága Urunk!

Hálásak vagyunk neked, mert együtt szólíthatuk meg téged cigányok és magyarok, mert kéz a kézben együtt építhetjük az országodat, mert testvéri, szolgatársi közösségben együtt ünnepelehetünk téged itt a földi átmenetiségben és majd az üdvözültek selegében a mennyei örökkévalóságban. Légy áldott mindenért! Ámen.